

Voorwoord

Vlaanderen heeft sedert de jaren '50 een sterke intensivering van het landgebruik gekend. Dit ging gepaard met de uitbreiding van het wegennetwerk, woon- en industriegebieden, en met een steeds intensiever wordende landbouw. Deze ontwikkelingen hebben geresulteerd in een grote druk op onze zoetwatersystemen en hebben geleid tot problemen als eutrofiëring, verdroging, verzuring, habitatversnippering en een toenemende bedreiging van tal van aquatische plant- en diersoorten.

De laatste decennia werden gekenmerkt door een toenemende bewustwording van deze problematiek, zowel bij het brede publiek, als bij niet-goevernamentele organisaties, onderzoeksinstaties en beleidsmakers. Dit heeft tot een gestage toename geleid aan inspanningen met het herstel van beschadigde systemen tot doel. Hoewel deze inspanningen ongetwijfeld reeds in belangrijke mate hebben bijgedragen tot verbeteringen op het terrein, is een gebrek aan wetenschappelijke begeleiding bij vele herstelprojecten een veel voorkomend euvel. Talrijke herstelmaatregelen worden getroffen zonder dat daar een duidelijke omschrijving van doelstellingen aan voorafgaat of zonder dat er een grondige kennis van de uitgangssituatie voorhanden is. In vele gevallen ontbreekt ook een volgehouden en gestandaardiseerde opvolging. Dit bemoeilijkt een onderbouwde evaluatie, wat een optimalisatie van de technieken en een verhoogde doeltreffendheid van toekomstige maatregelen in de weg staat.

De studiedag 'Mogelijkheden voor ecologisch herstel van watersystemen' toonde niettemin op overtuigende manier aan dat Vlaanderen over een ruime expertise met betrekking tot het herstel van zoetwatersystemen beschikt. Dit volume, dat een neerslag van deze studiedag geeft, biedt een mooie staalkaart van wat in Vlaanderen aan kennis en ervaring voorhanden is. De diversiteit aan onderwerpen is groot en heeft zowel betrekking op stilstaande als stromende systemen. We hopen dat deze expertise in de toekomst volop zal benut worden als ondersteuning van een doelgericht en efficiënt natuurherstel- en natuurontwikkelingsbeleid.

Steven Declerck,

Katholieke Universiteit Leuven